

● **סיווייו של משה שרת להיבחר כיושב ראש הכנסת גברו.** התנגדותו של דוד בן גוריון התמוססה, אחרי שאינו של יוסף סרלין הצביח ליוזם את בחירת נחום ניר מאחדות העבודה לבשה צורה ממשית. שרת היי האיש היחיד שמפא"י יכולה להעביר את בחירתו בוודאות מול האיום התחברות הימין והשמאל נגד מפא"י וההסתבכות הנובעת ממנה בשנת בחירות.

שרת עצמו רוצה בתפקיד, למרות ההצגה הפוכה, מאחר שברור לו שלא ייכלל בשום ממשלה של דוד בן גוריון, וכי לא יתמנה גם לנשיא ההסתדרות הציונית. מאחר שתפקיד יו"ר הכנסת מהווה מעמד של יורש העצר לנשיא המדינה, הנימוקים בעד מכריעים.

● **ר"ר נחום גולדמן יהיה הנשיא הציוני גם אחרי הקונגרס הבא.** אחרי שנכנע לביג"י לכל אורך החזית והפך למעשה לזרוע מבצעת של מדיניות ביג"י, מעדיף ביג"י את גולדמן, שלהלכה אינו איש מפא"י, על נשיא מפא"י מובהק, כמו שרת, שיהיה מתחרה לביג"י ויטיל על מפא"י את האחריות הישירה לענייני ההסתדרות הציונית. לביג"י נוח הרבה יותר שאחריות זו תיפול על איש מהחז"ק, המשוועבד לו למחשה.

● **אחד מסלעי המחלוקת העתידים בין רע"ם ועיראק:** עתיד ירדן. בעוד שאנשי אל-בצעת והקומוניסטים בירדן פעלו עד כה בצוותא להפלת משטרו של המלך חוסיין, נפרדו עתה דרכיהם. אל-בצעת מוסיפה לחתור לסיפוח ירדן לרעים בעוד שהקומוניסטים ישאפו להתקרבות לעיראק.

על רקע זה תיתכן מאד התקרבות בין המלך חוסיין לבין גמאל עבד אל-נאצר, עד כדי הפוגה ממושכת. לצורך זה יפטר המלך את ראש הממשלה הנוכחי, האנטי-מצרי, סמיר אל-ריפאעי, השנוא על האוכלוסייה. במקומו ימנה ראש ממשלה הקרוב יותר לרעים.

● **עארף לא יוצא להורג.** עבד אל-כרים קאסם יעניק חנינה לסגנו לשעבר וגם לרשיד עלי אל-כילאני. יתכן כי ישתמש בהזדמנות זו כדי להכריז על המתקה כללית של פסקי-דין המוות שהוצאו נגד תומכי נורי אל-סעיד עלי ידי בתי-המשפט הצבאיים בעיראק. תהיה זו גיטסה של התפייסות כלפי המערב, אשר קאסם אינו מעוניין כרגע לריב עמו על אף הידוק יחסיו עם ברית-המועצות.

● **סיעת "חרות" בעיריית נתניה עלולה לעורר סערה צבורית סביב הקירתו של מבקר-המדינה** בפרשת החשבונות החסומים של ראש-העיר משה שקד, באם מבקר-המדינה לא ימסור לפרסום את תוצאות חקירתו בהקדם.

לפני למעלה משנה התבקש מבקר המדינה לחקור אחרי חשבונות אישיים של שקד שחשף תרבו לחשבון השוטף של העירייה. עד עתה לא פירסם המבקר את מסקנותיו בפרשה זו.

● **מקור חדש של אשראי זול עלול לעמוד לרשותם של תעשייתנים ישראליים.** ההון יבוא מסבי-פי קרן ההשקעה של משלחת הסיוע האמריקאית, אשר היה נהוג עד כה להקציב למטרות ישראלים שונים, למימון הוצאותיהם. אם תתממש התוכנית החדשה, יועמדו כעשרה מיליון ל"ר לרשות קרן זו ותעשייתנים יוכלו לי קבל אשראי, בתשלום ריבית נוחה, אחרי הפיקדת חומר הגלם העודף שלהם או סחורה מותרת שמתמנה כעשירי יבוא.

● **זעזוע נוסף יפקוד את משטרת ישראל.** קצינים וחוקים רבים, שהגישו בראשונה האחרונה בקשה ליציאה לפנסיה, נענו בחיוב. הם ירשו מהמשטרה כבר בראשון לאפריל הקרוב. בין הפורשים: רב-פקד מנחם בנדל, ראש הענף הפלילי בחיפה (אחרי 30 שנות שרות); רב-פקד חיים קלוס, מפקד נפת רמת-גן (אחרי 29 שנות שרות); פקד אהרון רוטמן, ראש הלשכה הפלילית ביפו (לאחר 29 שנות שרות); פקד מיכאל אבטיחי מאגף החקירות במטה הארצי (לאחר 29 שנות שרות).

● **לא ברור אם בית-החרושת לתמוזקים "רכלון", הנמצא בשלבי בנייתו המוקדמים, יושלם לפי התוכנית.** מנהלי המפעל, שעל הקמתו ליד אשקלון נמסר ברעש גדול, הביעו לאחרונה מורת רוח ממעב העניינים שנתגלה להם מאז הודיעו לראשונם על תוכניתם.

● **ייעשה נסיון לארגן את כל הקצינים והשוטרים, אשר שירתו במשטרת ארץ-ישראל מיום כיבוש הארץ בידי הבריטים ועד תום המנדט.** לצורך זה ייערך כנס מיוחד בבית-הספר לקצינים נבויים של המשטרה באבו-כביר בעוד כחודשיים. בין אנשי המשטרה החוקיים אשר מבקשים לארגנס בגוף זה נמנים אנשים כמו הבלש הותיק דוד תדהר, מושלי מחוז יעקב ברגמן ויוסף קופרמן.

בו. חבריו של הפקיד הבכיר, בני משפחתו, והפקידים הגבוהים של העיריה שידעו מה האמת בספורי הכדים, לא יכלו להושיע לו.

פנים

השותף הר

ארבע דמויות חמקו בסמיטאות כפר בקעה שבמשולש הקסן. מגמת פנה היתה ביתר רמיזות של הבריחה הכנסת הערבית, פאריס חמדן, העוצר, המוטל על הכפר ערב ערב על-ידי הממשל הצבאי, היה יעיל — איש מלבדן לא נראה בחוק. הן הגיעו למקום. ממול דמם בית הממשל הצבאי שבכפר. דמות אחת, גבוהת קומה, סיעה בידי חברתה לטפס על גדר הבית ועלתה אחריה. חלון חרק. שתי הדמויות הנתרות ניצבו במסחור למשמר. ולפתע בקעה את הדממה זעקת אשה: "גנבים! גנבים!" כתשובה הדהדו כמה צרו רות של יריות. לאחר מכן השתרר השקט שנית.

בבוקר התברר, כי גנבים ניסו לפרוץ לביתו של פאריס חמדן, לחמוס את תכשיטי נשיו. העוצר הלילי, עליו הכריז ראש ה"מועצה ובן משפחתו של חמדן כיעיל למיניע פריצות, לא הועיל. לולא התערורה בתו המאומצת של חמדן, סיניה, היתה תבת התכשיטים של המשפחה מתרוקנת.

גינה לבן-גוריון. בבוקר עצרה המש"טרה שני גברים. עבדול רחים קאסם, משרת לשעבר בביתו של חמדן ועיסא גמר, ש"בביתו מצא קאסם מפלט. לאחר חקירה קצרה, נשברו השניים והודו. הם היו מורכבים אף לקרוא בשם שותפם השלישי, צעיר בשם פאיו. כשנדרשו לגלות את שם השותף הרביעי, מילאו פיהם מים. גם פאיו, שנעצר מיד, סרב לקרוא בשם השותף הי"מסחורי.

בינתיים בררה המשטרה אף את המניעים להתפרצות. קאסם, שעבד בביתו של חמדן

הסכם שביתת-ההנשק עם מצרים מת, וכי על כן אין ישראל משתפת בועדות עם רעים. אולם ישראל פונה לאיים על סמך אותם הסכמי שביתת-ההנשק, ואין מדינאי העולם מתרשמים ממצבי-הרוח של דוד בן-גוריון. **קצת כאיחור.** השבוע, כאשר התלוננה מצרים בפני המועצה על תקרית חדשה, הוחזר שר-המשקל באו"ם. הפעם היה נד"מ לאו"ם, כי האשמה הישראלית בר"ר. היא התגלמה בגיוותיהם של אשה וילד, שנהרגו בידי משמר ישראלי. באיחור של כמעט שבוע, בא ההסבר הישראלי, שאיש לא טרח להכינו תוך 24 שעות מרגע התקרית. גם הוא היה צולע למדי: לא הוסבר בו כיצד נהרגו אשה וילד בתוך מאהל ברואי, בשעה שמשמר צה"ל, שדרך אחרי מסתנני לתוך שטח מצרי, ירה על קבוצה של גברים מחוץ ל-מאהל. לפחות הודיעה ישראל שהקצין הי"מסחורי יועמד לדין. האיים לא התרגש. הרוג אחד או שניים, בצד זה או אחר של הגבול, לא הסעיר את הרוחות.

עיריות

קרבו לקרתות

בשבוע בו היה נדמה, כי את עובדי עיריית תל-אביב מעסיקה השאלה: האם תהיה שבי תה לאז לאז הוי למעלה מחמשת אלפי ה"עובדים בעירייה עסוקים בבקיעה שונה לגמרי. לא היתה זו בקיעת שכר או דירוג. לא היתה זו שאלת תנאים סוציאליים או הטבת תנאי עבודה, אלא רכילות מכוונת מהסוג הגרוע ביותר.

רק לפני שבוע בזו תושבי תל-אביב התגבשו חרפה הפרובינציאלים שהתנהגותם הביאה להתאבדות זוג הנאשמים בניהול בתי-הדין (העולם הזה 1114). אולם ה"שבוע זכתה תל-אביב בספור דומה משלה, שכמעט והסתיים אף הוא בחיי אדם. מזה שבועות רבים התנהלה בין עובדי עיריית תל-אביב תעמולת לחש נגד אחד מפקידיה הבכירים של העירייה. תחילה סיפרו זאת העובדים במחלקתו של אותו פקיד מפה לאוזן בינם לבין עצמם. אולם לא עבר זמן רב והסיפור התגלגל לשאר המחלקות. עד שלא היה כמעט איש מבין עובדי העירייה שלא שמע אותו.

הצלה ברגע האחרון. הפקיד הבכיר, אדם נשוי ואב לילדים, הואשם בדברי-סיפורי הכזב הבדויים, בכך שניצל את מעמדו ואת משרתו כדי לסחוט מפקידות העירייה בילויים והנאות אחרות. סיפורו עליו, כי היה נוהג להבטיח קביעות לפקידות, תמורת תביעה להתמסר לו.

כמו כדור-שגל, ההולך וגדל ככל שהוא מתגלגל, גדל גם סיפור העלילה והתנפח והגיע למימדי ענק. אנשים ששמעו על ניר צול, ספרו על אונס, אלה ששמעו על אונס מסרו על מעילות, סיפור כספים ומשחקי קלפים. אפילו ידידי הקרובים ביותר של הפקיד שניצב במרכז הסיפורים, החלו גדים לו בראשם. לא עבר זמן רב וגם לאזינו הגיעו להחישות מאחורי גבו.

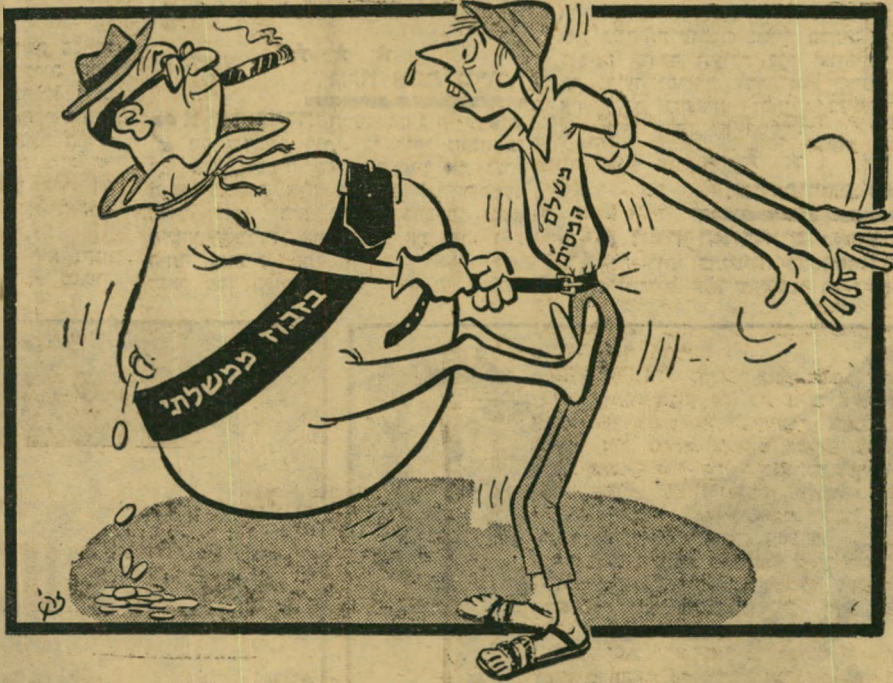
אולם כאשר הגיעו הדברים עד ראש ה"עיר, חיים לבנון, והיה חשש כי תעמולת הלחש הכוזבת תסתים באסון — ומכיוון שלא נמצאה כל דרך להפסיק את תעמולת הלחש — החליט ראש העיר להעביר את הפקיד הבכיר מתפקידו לתפקיד אחר באר"ת דרגה, אולם במחלקה אחרת. שם, חשב, יהיה חופשי מלחישות-הרעל שלהשו סביבו במחלקתו.

ההעברה רק הוסיפה שמן למדורה. עתה ידעו המשמיצים לספר סיפורים מנופחים עוד יותר. הוא הכניס את אחת הפקידות להריון, לחשו עובדי העירייה זה לזה, "אר"לם אכיה גילה את הדבר והתלונן בפני ראש-העיר, שפיטר אותו". המספרים ידעו אף לציין את שמה של הבחורה שאביה התלונן כביכול בפני ראש-העיר.

לעובדות שהאיש כלל לא פוטר, אלא הועבר מהמחלקה, שמעולם לא היתה לו סמכות לתת קביעות לפקידות, שהבחורה ששמה הוזכר בקשר אליו נישאה ועזבה את הארץ עוד לפני כמה חודשים, שראש העיר לא יקבל מעולם כל תלונה נגד ה"איש, לא היתה כל השפעה על מסע ה"רכילות.

העובדים והפקידים החלו להצביע על ה"איש באצבע. לא היתה לו כל דרך להתגונן או לטהר את שמו. באחד הערבים נכנס האיש למיטתו, במחלת לא בא לעבודה. בני משפחתו גילו בצהרים כי ניסה להתאבד. ברגע האחרון הביאו אותו לבית-החולים, שם הצילו אותו.

בעוד האיש שוכב על ערש-דחי, מפרפר בין חיים למות, המשיכו עובדי העירייה, ומצאו בעצם ההתאבדות חומר נוסף לעסוק

עליך להדק את החגורה יי

שש שנים, ידע על קיומם ומיקומם של התכשיטים, הוא גם ידע כי חמדן, שעמד לנטוע כחצרו גינת פאר, לקראת בקורו של בן-גוריון בביתו, הוציא סכום כסף נכבד מהבנק לתשלום ראשון. אפשר היה לסגור את התיק לו רק היתה המשטרה מצליחה למצוא את השותף הרביעי.

"המפלצת מתה". עבר זמן ולפני שבוע הורעשה בקעה בידיעה אחרת. המ"פ לצ"ת, ברואי אלים ששיתף פעולה עם מש"מ-הגבול הישראלי, נפצע פצעים אנושים כתאונת-דרכים בלתי רגילה. המפלצת, או כפי ששמו רשום בתעודת הזהות שלו, אח"מד מוטלאק, יצא עם אשתו ושני ילדיו לבקר בכפר הסמוך, גולגוליה. ממש על סמילת הברזל דמם הגיפ הפרטי שלו ו"נעצר. רכבת-משא עברה מיד לאחרי-מכן, העיפה את הגיפ למרחק של עשרים מטר. האשה ושני הילדים נהרגו, מוטלאק עצמו נפצע פצעים קשים.

מיד נפוצה בקעה השמועה, כי המ"פ לצ"ת נהרגה. כשהגיעה הידיעה לחדר-המעצר (המשך בעמוד 12)